

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi J. K.

przeciwko D. Ż.

o uchylenie wyroku Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji z dnia 21 września 2017 r., sygn. akt (...),
wydanego w sprawie z powództwa D. Ż.

przeciwko J. K.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 lipca 2018 r.,

zażalenia skarżącej J. K.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 16 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

J. K. wniosła skargę o uchylenie wyroku Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji z dnia 21 września 2017 r. (sygn. (...)), stwierdzającego, że pozwana J. K. w wyniku zawarcia umowy o utrzymywanie domeny internetowej „(...) .pl” naruszyła prawa powódki D. Ż. Skarżąca zarzuciła sprzeczność tego wyroku z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (art. 1206 § 2 pkt 2 k.pc.) poprzez naruszenie

naczelnych zasad postępowania cywilnego, tj. wymogu posiadania legitymacji procesowej czynnej do występowania z powództwem w świetle art. 43¹⁰ k.c. oraz art. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Wezwana o usunięcie braku formalnego skargi przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia, J. K. wskazała, że nie jest w stanie podać tej wartości, stąd wnosi o wymierzenie przez Sąd opłaty tymczasowej w kwocie 30 zł. Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę J. K. z powodu nieusunięcia wskazanego wyżej braku formalnego. W zażaleniu na to postanowienie skarżąca, zarzucając naruszenie art. 370 w zw. z art. 1207 § 2 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1207 § 1 i 2 k.p.c., do skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego stosuje się odpowiednio art. 368, zaś do postępowania ze skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Skarżąca nie negując majątkowego charakteru roszczenia dochodzonego przez D.Ż. przed sądem polubownym, podniosła, że nie jest w stanie wskazać wartości przedmiotu zaskarżenia tym bardziej, że wartości tej nie podała także D. Ż. w postępowaniu zakończonym wydaniem orzeczenia sądu polubownego, którego dotyczy wniesiona skarga. Należy zauważyć, że tego rodzaju trudności w określeniu wartości przedmiotu sprawy i pośrednio w obliczeniu należnej stosunkowej opłaty sądowej występują zwłaszcza w sprawach z zakresu ochrony własności intelektualnej, znaków towarowych czy sprawach dotyczących nieuczciwej konkurencji. W takiej sytuacji znajduje zastosowanie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 300) przewidujący, że od pisma wniesionego w prawie o prawa majątkowe, w której wartości przedmiotu sprawy nie da się ustalić w chwili jej wszczęcia, przewodniczący określa opłatę tymczasową. 2. Opłatę tymczasową określa się w granicach od 30 złotych do 1000 złotych, a w sprawach dochodzonych w postępowaniu grupowym od 100 złotych do 10 000 złotych. 3. W orzeczeniu kończącym postępowanie w pierwszej instancji sąd określa wysokość opłaty ostatecznej, która jest bądź opłatą stosunkową, obliczoną od wartości przedmiotu sporu ustalonej w toku postępowania, bądź opłatą określoną

przez sąd, jeżeli wartości tej nie udało się ustalić. W tym wypadku opłatę ostateczną sąd określa w kwocie nie wyższej niż 5000 złotych, mając na względzie społeczną doniosłość rozstrzygnięcia i stopień zawiłości sprawy.

W tej sytuacji orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

jw